

ನಿತ್ಯ ಕಿರೋರತೆ

ಮಹಾಕವಿ ಕುವೆಪು ಉತ್ಸಾಹದಿನ ವಿವರಗಳಲ್ಲಿ ‘ನಿತ್ಯ ಕಿರೋರತೆ’ ಎಂಬುದು ಒಂದು. ‘ದೊಡ್ಡವರೆಲ್ಲರ ಹೃದಯದ ಕಟ್ಟಿಹ ತೊಟ್ಟಿಲ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ ಕಿರೋರತೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟಿಕುದು ವಿಶ್ವತ ನಾಕದಲ್ಲಿ...’ ಎನ್ನು ತ್ವರಿತ ಪೆಡೆಪು. ‘ಕಿರೋರತೆ’ ಎಂದರೆ ಭಾಲ್ಯಾವಸ್ಥೆ. ಬದುಕಿನ ಒಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಭಾಲ್ಯಾವಸ್ಥೆ ಅಥವಾ ಕಿರೋರತೆ ಇರುವರುಂಬುದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಹಾಲಿನ ಅನುಭವ ಸತ್ಯ. ಆದರೆ ಕುವೆಪುವಿನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇ ಬೇರೆ. ಅವರ ಪ್ರಕಾರ ಕಿರೋರತೆ ಕೇಲವ ಕಾಲ ಮಾತ್ರ ಇದ್ದು ಮಾರ್ಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಮನುಷ್ಯನ ಬದುಕಿನ ಎಲ್ಲ ಫ್ರಾಚ್ ದಳ್ಳು ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟಿಕುದುತ್ವದ್ದೇ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಅವರು.

ಆದರಿಂದಲೇ ಅವರು ಅದನ್ನು ‘ನಿತ್ಯ ಕಿರೋರತೆ’ ಅಂದರೆ ‘ಶಾಶ್ವತ ಮಗುತನ’ ವೆಂದಿರುವುದು.

ನಮ್ಮ ಬದುಕನ್ನು ಸಿಂಹಾವಲೋಕನ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಿಸಿದಾಗ, ಬದುಕನಲ್ಲಿ ನಾವ ಹಾಯ್ದುಬಂದ ವಿವಿಧ ಫ್ರಾಚ್ ಗಳ ನೆನಪು ಮರುಕಳಿಸುತ್ತದೆಯ್ಯೇ? ಇಂಥ ನೆನಪುಗಳ ಸರಣಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಲ್ಯದ ಹಂತವೆಂಬುದು ಏಶಿಪ್ಪ ಬಣ್ಣ ದಿಂದ ಕೂಡಿ ಧಳಿ ಧಳಿಸುತ್ತದೆ. ಭಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಅನುಭವಿಸಿದ ಬೇರಗು, ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಲೀನ ವಸ್ತು - ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲಿದ್ದ ಕುತ್ತಾಹಲ, ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರಕ್ಕೆ ಪ್ರಣಿಗಳಿಂದಲೂ ನಾವು ಪಡೆದ ನಿರ್ಮಾಲವಾದ ಸಂಕೋಷ, ಅಂದಿನ ಜೀವನೋಲ್ಲಾಸ, ದಂಪತ್ಯಿಯದ ಉತ್ಸಾಹ, ಸ್ವರದ ಶೀಲತೆ - ಇಂಥವೆಲ್ಲವೂ ವಯಸ್ಸಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಂತೆ ನಮ್ಮೆಂದ ದೂರ ಸರಿಯುವುದಾದರೂ ಏಕೆ? ಏಕೆಂದರೆ, ಭಾಲ್ಯ ಕಾಲವೆಂಬುದು ಲೋಕ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದ ನಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಕಲ್ಪಿತಗೊಳಿಳ್ಳದ ಪರಿಶುದ್ಧ ಅವಧಿ. ಭಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಆಕಾಶದಿಂದ ಅಗಣ್ಯೇ ಹುಲ್ಲಿನೆಸಿಳಿನ ಮೇಲೆ ಬಿಂಧಿರುವ ಮಂಜಿನ ಮಣಿಗಳಂತೆ ಶುಷ್ಪಾವಾಗಿರುತ್ತೇವೆ, ಪೂರ್ವಗ್ರಹ ಹೀಚೆಯಲ್ಲಿದೆ ಜಗತ್ತನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವ, ಸ್ವಿಕರಿಸುವ, ಆಸ್ತಿದಿಸುವ ಮನಃಿಂದಿನ ನಮ್ಮುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲದರ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆ ಬೇರಗು, ಆಸ್ತಿ, ಕುತ್ತಾಹಲಗಳಿರುವುದರಿಂದ ನಾವು ಭಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಚೈಕೆನ್ನೀಲರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಭಾವಲೋಕ ಮುಕ್ತವಾಗಿದ್ದು,

ಎನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ದಿನಕಳಿದಂತೆಲ್ಲಾ ಈ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಪ್ರಪಂಚದ ಜಟಿಲತೆಗಳು ನಮ್ಮ ಮುಗ್ಗತೆಯ ಮೇಲೆ ಧಾರ್ಜಾ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಬದುಕಿನ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ವಿಹ್ವಲಗೊಳಿಸುವ ಅಥವಾ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿಸುವ ಅದೆಷ್ಟೇ ಅನುಭವಗಳು ನಮಗೆ ಎದುರಾಗುತ್ತವೆ.

ಅತಿಪರಿಚಿತಯನ್ನಂತು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಕುಮೇಣ ನಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದ ‘ಕಿರೋರತೆ’ ಹೃದಯದ ಯಾವುದೋ ಮಾಲೆಯನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಾಡಬಹುದು. ಆಗ ನಮ್ಮ ಒಳಗಳು ಗಳು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು, ಹೊರಗಳ್ಲಿಗಳು ಮಾತ್ರ ತೆರೆದಿರುತ್ತವೆ. ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಅನುಭವಗಳಿಂದಾಗಿ, ನಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಯೋಜಿನಿಕ ದೃಷ್ಟಿ ಮೇಲೆ ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಭಾಲ್ಯದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸುಕುಮಾರ ಗುಣಗಳಿಲ್ಲಾ ಹಿಮ್ಮಟ್ಟಿಗೆ ವಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಆಗ್ನೇ ಕವಿ ವರ್ದಾನ್‌ವಾರ್ತೆನ ‘The rainbow’ ಎಂಬ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ‘The child is father of the man’ ಎಂಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಹೇಳಿಗೆಯಿದೆ. ‘ಮಗುವ ಮನುಜನ ತಂದೆ ಎಂದು ಬಿ.ಎ.ಶ್ರೀ ಇದನ್ನು ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ‘ಮನುಜ’ ಎಂದರೆ ‘ಪರಯಸ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿ’ ಎಂಬ ಉರ್ಧವದಲ್ಲಿ ಬಳಸಲಾಗಿದೆ. ವಯಸ್ಸು ಮಗುವಿನ ತಂದೆ ಎಂಬುದು ಅನುಭವ ಸತ್ಯ. ಆದರೆ ವರ್ದಾನ್‌ವಾರ್ತೆ ಈ ಸತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಮೊದಲೇ ಪ್ರಾಯೋಜಿಸಿದಂತೆ ಲೋಕ ಅನುಭವಗಳು ನಮ್ಮ ಮುಗ್ಗ ಭಾವಲೋಕವನ್ನು ಜಡಗೊಳಿಸಿ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿನ ಮಗುತನ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ವಯಸ್ಸುನೊಬ್ಬ ತಾನು ಕಳೆದು ಕೊಂಡ ಸ್ವರ್ಯದನಿಲ್ಲಿತೆಯನ್ನು ಮರಳಿ ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮಗುವಾಗಬೇಕು; ಶಿಶುತನವನ್ನು ಪುನರನುಭವಿಸಬೇಕು. ಆಗ ಆತ ಹೊಸ ಹುಟ್ಟಿ ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಮಗುವೆಂಬುದು ಮನುಜನ ತಂದೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಬದುಕನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದ ಈತ್ತಿಯೆಯ್ಯೇ ಕಿರೋ ಕವಿ ‘dying into life’ ಎಂದು ಬಣ್ಣಿಸಿರುವುದು.

ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಕುವೆಪು - ‘ಮಹ್ಕಳ ಸಂಗದೋಜ್ಞರ್ಗೊಳಿ ಅನಂದ ಆ ದೃಷ್ಟಿ ಶಿಶು ಹಾಡಲಿ ಕುಟೀಯಲಿ ಹಾರಲಿ ಪರಲಿ ದಿವಿಜತ್ತಕೆ ಈ ಮನುಜ ಪಶು’ ಎಂದು ಹಾರ್ಡಿಸಿರುವುದು.

■ ವೈನೆರ್ತೇಯ

ಮಾತೇ ಮುತ್ತು

★ ಪ್ರೇಮ ಬಹಳಷ್ಟು ಮಾಡಬಹುದು; ಹಣ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಮಾಡಬಲ್ಲದ್ದು!

- ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಗಾದೆ

★ ಹಣ ಮಾತನಾಡಿದಾಗ ಪ್ರಪಂಚ ಮೌನವಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತದ್ದೆ!

- ಸ್ವೀಕಿಷ್ಠ ಗಾದೆ

★ ಮನುಷ್ಯ ಸಮಾಜದ ಖಣವನ್ನು ಹೊತ್ತು ಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ಆದರ ಖಣದಿಂದಲೇ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾನೆ. ನಾಳಿ ದಿನ ಸಾಯಂವಾಗ ತಾನು ಪಡೆದಿರುವದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಖಣ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಹೋದರೆ ಆತ ಹುಟ್ಟಿದ್ದೆಂದು ಸಾಧರೆ.

- ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತ

★ ಹುಟ್ಟಿ - ಸಾವುಗಳ ನಡುವಿನ ಸಮಯವನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕಳೆಯುವುದೇ, ಹುಟ್ಟಿ - ಸಾವುಗಳಿರುವ ಪರಿಹಾರ.

- ಜಾರ್ಜ್ ಸಂತಯನ

★ ಮೈಗೆ ಹಾಕಿದ ಬೆ ಮಾಯವಾಗಬಹುದು; ಹೊಸ ತೊಗಲು ಬಂದರೆ ಕಾಣದ ಹಾಗೂ ಆದೀತು. ಆದರೆ ಹೆಸರಿಗೆ ಬರಿ ಬಿದ್ದೆ, ಹೊಸ ಜನ್ನ ಬಂದರೂ ಹೊಗುವುದಿಲ್ಲ.

- ಪನ್ನಾಲಾ ಪಟ್ಟೀಲ್

★ ಸರಿಯಾದ ರಿಇಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ದಿನ ಒಳ್ಳೆಯ ನಿದ್ರೆಯನ್ನು ತರುವಂತೆ ಒಳ್ಳೆಯ ರಿಇಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ಜೆವನ ಸುರಿಕರ ಸಾವನ್ನು ತರುತ್ತದೆ.

- ಲೋನೋನಾದ್ರ್ ಎನ್ನಿ

★ ಹೆಂಡತಿ ಗೆಳತಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆ. ತಾಯಿ ಆಗಿರಿತಾಳ ಆಸಿ ಸ್ವಲ್ಪದಾರಾಗ ಹೇಳಿಲಾದಂದರ ಹೆಂಡತಿ ಅಂದು ಒಂದು ಬಂದು ಬಂದರು ಇಧಾಂಗ- ಹಡಗ ನೀಲಿಕೆ.

- ದಿ.ವಾ.ಶಿರವಾಡಕರ

★ ಹೊಗಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಧ- ಒಂದು ಸಹದ ಗುಣಗಳನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ಆಡುವ ಪ್ರಾಯಂ. ಅದು ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹೃದಯವನ್ತಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಬಂದರು ಇಧಾಂಗ- ಹಡಗ ನೀಲಿಕೆ.

- ದಿ.ವಾ.ಶಿರವಾಡಕರ

★ ಮಡದಿಯನ್ನು ಹೆಂಡತಿಯಿಂದ ನಾ ಕರೆಯಲು ಬೋಳಿ; ‘ಮನೆ’ ಯೆಂದು ಕರೆಯುವೆನು. ಅವಳಿಂದ ‘ಮನೆ’. ಅವಳಿ ‘ನನ್ನ ಮನೆ’.

- ಯಿಹಾದಿ ಪಂಡಿತ

★ ಅಲ್ಲದರಲ್ಲಿಯೇ ಹೆಚ್ಚು ತನ್ನ ಮನೆ ಕಟ್ಟಬಿಂಬಿಸುತ್ತಾಳೆ; ಗಂಡಪಾದರೋ ತನಗಾಗಿ ಒಂದು ಲೋಕವನ್ನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬಂದುಸುತ್ತಾನೆ.

- ಧಾರ್ಮಿಕ ಹಾಡಿ

★ ಮೊದಲಿಗೆ ತಾಯಾದಿ ನನ್ನ ಹೇಣ್ಣೆ, ಸದನಕ ಸೇನಸ್ಯಾದಿ, ಮುದಂದಿದ ಮೋಹಿಸಿ ಮದಿವಾದವನಿಗೆ ಬಗೆ ಬಗೆ ತಣೆಸಿದ ನನ ಹೇಣ್ಣೆ.

- ಶಿಶುನಾಲ ಶರೀಫ

★ ಮಹ್ಕಳ ಕತ್ತಲ್ಲಿ ಹೋಗಲು ಹೆಡರುವಂತೆ ಮನುಷ್ಯರು ಸಾವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೆಡರುತ್ತಾರೆ.

- ಫಾಸಿ ಸ್ವ ಬೇಕನ್

★ ಸಾಕಷ್ಟು ಸ್ವಿತೀವಂತನಾದ ಅವಿಧಾಕಿತ ಗಂಡಿಕೆ ಅವಶ್ಯಕಿ ಹೆಂಡತಿ’ ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲ ಕಾಲದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದೆ.

- ಜೇನ್ ಆಷ್ಟನ್

★ ಬೆರೆಯವರನ್ನು ಗೌರವಿಸಬೇಕಾದಾಗ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಿವೇ ಹೀಗಳಿದ್ದೆಂದು ಪ್ರಾಯಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ನಾವ ಕಲೆಯಬೇಕಾದ ಮೋದಲ ಪಾರ, ನಮ್ಮ ಆತ್ಮೀರವನ್ನು ನಾವು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

- ಸ್ವಾಮಿ ರಂಗನಾಥನಂದ

★ ಹೊಗಳಿಕೆಯೇ ತೆಗಳಿಕೆಯ ಆರಂಭ.

- ಜಪಾನಿ ಗಾದೆ